Универзитет у Београду
Филолошки факултет

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ НАУЧНЕ ЗАСНОВАНОСТИ ТЕМЕ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Кандидат:
мср Лена Нинковић

Наслов пријављене докторске дисертације:
„Проксимизација, евиденцијалност и интерсубјективност као стратегије позиционирања у савременом енглеском и српском политичком дискурсу“

Предложени ментор:
др Ивана Трбојевић Милошевић, ванредни професор
Филолошког факултета Универзитета у Београду

I - ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Орган који је именовао Комисију:

Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду је на седници одржаној 22. децембра 2022. године донело Одлуку (бр. 4507/1) о образовању Комисије за оцену научне заснованости теме докторске дисертације коју је мср Лена Нинковић пријавила под насловом „Проксимизација, евиденцијалност и интерсубјективност као стратегије позиционирања у савременом енглеском и српском политичком дискурсу“.

2. Састав Комисије:

1) др Катарина Расулић, ванредни професор, ужа научна област Англистика, Филолошки факултет Универзитета у Београду, датум избора у звање: 31. 5. 2022.
2) др Тијана Весић Павловић, ванредни професор, ужа научна област Енглески језик, Машински факултет Универзитета у Београду, датум избора у звање: 12. 7. 2022.
3) др Јован Чудомировић, доцент, ужа научна област Српски језик, Филолошки факултет Универзитета у Београду, датум избора у звање: 6. 7. 2021.

II - БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Лена (Зоран) Нинковић рођена је у Београду 1995. године. Дипломирала је на Катедри на англистику Филолошког факултета Универзитета у Београду 2018. године, са просечном оценом 9,00. На Филолошком факултету Универзитета у Београду завршила је мастер студије (студијски програм Језик, књижевност, култура) 2019. године, са просечном оценом 10,00, одбранивши мастер рад под називом „Појам МАЈКЕ као подлежна метафора у српском и енглеском језику“.

Докторске академске студије на Филолошком факултету Универзитета у Београду уписала је 2019. године (студијски програм Језик, књижевност, култура; модул Језик). Положила је испите Америчка драма 20. века, Савремени токови у лингвистици, Когнитивна лингвистика, Модалност у енглеском језику, Језик у образовању: теорија и пракса I, Типолошка истраживања у савременој лингвистици, Језик у образовању: теорија и пракса II, и Теорија прототипа у проучавању српског језика, са просечном оценом 10,00. Као области од посебног научног интересовања издваја когнитивну лингвистику, прагматику и контрастивну лингвистику.

У летњем семестру 2019. године била је ангажована на Факултету организационих наука Универзитета у Београду за потребе извођења вежби на предметима Стручни енглески језик 1 и 2 за смерове Менаџмент и организација и Информациони системи и технологије. Као сарадник у настави учествовала је у преводилачком пројекту *Wikipedia 2019* у сарадњи са студентима друге године и тимом *Wikimedia Srbija*. Током 2019. године бавила се књижевним превођењем за потребе развијања пројекта *Libartes*, као и некњижевним превођењем за потребе Ваздухопловног савеза Србије. У октобру 2020. године предавала је енглески језик у ОШ Милан Ђ. Милићевић у Београду. Од септембра 2021. године запослена је на Ваздухопловној академији у Београду, где предаје општи и стручни енглески језик.

III - БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Ninković, L. (2020). Spatial, Temporal and Epistemic Proximization as Dynamic Event Construal Strategies. *Živi jezici*, 40, 3–25.

Нинковић, Л. (2020). Концептуализација непрототипичних емоционалних појмова ОДГОВОРНОСТИ, ПОШТОВАЊА и ОДАНОСТИ у енглеском и српском језику. *Анали Филолошког факултета*, 31, 363–391.

Ninković, L. (2021). Pojam majke kao podležna metafora u srpskom i engleskom jeziku. U: *Filološki vidici 1* (Zbornik radova sa istoimenog naučnog skupa održanog 2019. na Alfa BK Univerzitetu u Beogradu), ur. Parezanović, T. i Nikolić, M., Beograd: Alfa BK Univerzitet, 127–143.

IV - ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ КАНДИДАТА ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

На основу увида у биографију и библиографију кандидата, Комисија сматра да мср Лена Нинковић испуњава услове за израду докторске дисертације.

V - ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

За ментора је предложена др Ивана Трбојевић Милошевић, ванредни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду, Катедра за англистику (ужа научна област Англистика, датум избора у звање 31. 5. 2022).

- Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација:

1. Trbojević Milošević, I. (2021). Epistemic Modality, Evidentiality, and (Inter)Subjectivity: A Changing Paradigm? *Наслеђе*, 48, 25–35.
2. Trbojević Milošević, I. (2019). Skidding on Common Ground: A Socio-cognitive Approach to Problems in Intercultural Communicative Situations. *Journal of Pragmatics*, 151, 118–127.
3. Trbojević, Milošević, I. (2019). Interkulturna pragmatika: Problemi komunikacije u interkulturnim govornim događajima. *Glasnik odjeljenja humanističkih nauka CANU*, 5, Podgorica: Crnogorska akademija nauka i umjetnosti, 201–216.
4. Trbojević Milošević, I. (2018). Corpus Evidence for Evidentials in English and Serbian Political Interviews. *Belgrade English Language and Literature Studies*, 10, 131–156.
5. Trbojević Milošević, I. (2016). *Poruke neizrečenog: ključevi pragmatičke analize*. Beograd: Filološki fakultet. ISBN 978-86-6153-366-2
6. Trbojević Milošević, I. (2012). Modal Hedges in Para-pharmaceutical Product Instructions: Some Examples from English and Serbian. *Revista de Lenguas para Fines Especificos*, Special issue: *Modality in Scientific and Technical Discourse* (eds. Carretero Lapeyre M. and I. Ortega Barrera), No 18, 71–92.
7. Trbojević Milošević, I. (2009). Crossing Boundaries or How Similarities Can Be Dangerous. *Acta Universitatis Wratislaviensis* No 315, *Anglica Wratislaviensia* XLVII, Wroclaw, Wydawnictvo Uniwersytetu Wroclawskiego, 73–80.
8. Trbojević Milošević, I. (2009). Some Contrasts in Politeness Structure of English and Serbian. In: Kuzniak M. and B. Rozwadowska (eds), *PASE Papers 2008: Studies in Language and Methodology of Teaching Foreign Languages*, Wroclaw, Oficyna Wydawnicza ATUT, 177–184.
9. Trbojević Milošević, I. (2004). Epistemic Modality and Conditionals in English and Serbian. In: Fachinetti R. and F. Palmer (eds), *English Modality in Perspective* [Series *English Corpus Linguistics*], Frankfurt am Main/Berlin/Bruxelles/New York/Oxford/Wien: Peter Lang, 191–204.
10. Trbojević Milošević, I. (2004). *Modalnost, sud, iskaz: Izražavanje epistemičke modalnosti u engleskom i srpskom jeziku.* Beograd: Filološki fakultet. ISBN 86-80267-71-6

Комисија сматра да проф. др Ивана Трбојевић Милошевић испуњава услове за ментора предложене докторске дисертације, која обухвата области англистике, когнитивне лингвистике, прагматике, контрастивне лингвистике и анализе дискурса.

VI - ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

1. Наслов

„Проксимизација, евиденцијалност и интерсубјективност као стратегије позиционирања у савременом енглеском и српском политичком дискурсу“.

2. Предмет истраживања

Предмет предложеног истраживања чине дискурзивне стратегије проксимизације, евиденцијалности и интерсубјективности, посматране у савременом (британском) енглеском и српском политичком дискурсу. Поменуте стратегије – које су у когнитивнолингвистичкој литератури одређене као *стратегије позиционирања* (Hart 2011, 2014) јер подразумевају симболичко заузимање одређене перспективе говорника (просторне, временске, евалуативне) у дискурсном простору у складу са његовим комуникационим и ситуационим контекстом – одабране су за предметно истраживање на основу намере коју говорник постиже њиховом употребом: легитимизације сопствених акција спроведених током кризног друштвено-политичког периода, односно делегитимизације акција спроведених од стране политичког противника. Лексикализована и граматикализована језичка средства која представљају експоненте проксимизације (просторне, временске, модалне и аксиолошке) укључују именице, заменице, придеве, лексичке глаголе, прилоге за место, прилоге за време, нефактивне глаголе, модалне глаголе, модалне прилоге, модалне придеве, време и аспект глагола. Формални маркери евиденцијалности укључују модалне глаголе, глаголе перцепције, нефактивне глаголе, модалне прилоге, модалне придеве, фразе које упућују на директан или индиректан извор информације, фразе које упућују на аутоцитирање. У истраживање ће такође бити укључени и случајеви који на основу података из корпуса подразумевају евиденцијално-епистемички интерфејс. Маркери интерсубјективности обухватају нефактивне глаголе перцепције, мишљења, осећања у личном облику маркираном за прво лице множине, са наглашеним или изостављеним субјектом.

3. Теоријско-методолошки приступ

Истраживање је засновано на когнитивнолингвистичком приступу анализи дискурса, превасходно на теорији дискурсних простора (Chilton, 2005; касније разрађена као теорија деиктичких простора, Chilton, 2011), која подразумева динамичку конфигурацију дискурса као тродимензионалног менталног простора у којем се садржаји исказа појмовно представљају и константно динамички изображавају. Појмовне представе, односно симболичко позиционирање говорника, саговорника, елемената садржаја исказа и њихових односа у оквиру дискурсног простора зависе од језичких форми које на различите начине кодирају семантички садржај. Деиктички центар узима се као референтна тачка у односу на коју се остали елементи исказа скаларно позиционирају. Поменути модел анализе касније је изнедрио теорију проксимизације (Cap, 2013), која подразумева симболичко приближавање елемената ван деиктичког центра, на просторном, временском, модалном (епистемичком и деонтичком), као и аксиолошком плану дискурсног простора.

Наведене теорије представљају плодно тле за анализу политичког дискурса, превасходно у кризним временима, када представници владајућих странака настоје да легитимизују сопствене поступке позивајући се на неминовност опасности ослањањем на стратегије евиденцијалности и проксимизације, као и неопходност заузимања заједничког става, коришћењем стратегије интерсубјективности. Под *легитимизацијом* се у лингвистичкој литератури подразумева процес којим се одобравају или оправдавају друштвени поступци (Reyes, 2011), односно „језичко остваривање права говорника на послушност“ (Chilton, 2004; Cap, 2008). Говорникова аргументација заснована је на имплицитној тврдњи о заузимању одређене друштвено-политичке улоге и поседовању ауторитета, односно тежње да његов ауторитет буде препознат од стране слушалаца. Поменута тежња може проистицати из жеље да се одржи сопствени друштвено-политички статус, да се придобије пристрасност друштвене заједнице, да се стекне популарност или слава итд. – укратко, да се одржи *позитиван образ* (Brown & Levinson, 1987). У складу с тим, процес легитимизације подразумева дихотомну конструкцију друштвених улога кроз позитивно вредновање *себе/нас* као деиктичког центра и негативно вредновање *других*. Сходно томе, поступци делегитимизације политичког противника подразумевају сваљивање кривице на другог, маргинализовање, напад на рационалност туђих аргумената, напад на личност, итд.

Корпус за истраживање састојаће се од званичних саопштења и интервјуа припадника владајућих странака у Великој Британији и Србији у периоду 2020–2023 године, са тематским фокусом на две најистакнутије актуелне друштвено-политичке теме у наведеном периоду: корона вирус и рат у Украјини. Корпус ће садржати објаве на интернет страницама владајућих странака у Великој Британији и Србији, те интервјуе објављене у британској и српској дневној штампи и на онлајн платформама британских и српских телевизијских кућа (при чему се усмена обраћања након преслушавања уносе у корпус у облику транскрипта). Истраживање ће обухватити квалитативну и квантитативну анализу наведеног корпуса.

4. Циљеви, хипотезе и очекивани резултати

Општи циљ предложеног истраживања је да квалитативном и квантитативном анализом проксимизације, евиденцијалности и интерсубјективности као стратегија позиционирања у савременом (британском) енглеском и српском политичком дискурсу, на основу анализе репрезентативног корпусног узорка, допринесе научном сазнању о когнитивним ефектима и прагматичкој функцији посматраних стратегија у кризном политичком дискурсу, као и да контрастивном анализом енглеског и српског корпуса допринесе сагледавању сличности и разлика у реализовању посматраних дискурзивних стратегија у оквиру система два језика.

У складу са тим, циљеви истраживања у ужем смислу били би следећи:

- представити и дефинисати експоненте посматраних стратегија проксимизације, евиденцијалности и интерсубјективности у савременом енглеском и српском политичком дискурсу, на основу анализе корпуса, и приказати случајеве који нису оделити, односно оне који подразумевају евиденцијално-епистемички интерфејс;
- представити сличности и разлике између експонената посматраних дискурзивних стратегија позиционирања на језичком, когнитивном и прагматичком плану, односно на нивоу реализације, репрезентације и функције, како би се извели

контрастивни закључци о карактеристикама предметног дискурса у двама посматраним језицима;
- испитати учесталост јављања експонената посматраних стратегија у анализираним корпусима савременог енглеског и српског политичког дискурса и установити међујезичке сличности и разлике у том погледу;
- интегрисати когнитивнолингвистички и прагматички приступ анализи дискурса како би се стекао свеобухватнији увид у динамичку природу политичког дискурса (де)легитимизације.

На основу постулата когнитивне лингвистике и прагматике и налаза досадашњих истраживања, полази се од следећих хипотеза:

- да ће енглески и српски корпус указати на унутарјезичке контрасте у погледу заступљености језичких средстава у два тематска подкорпуса, односно да ће подкорпус чија је тематика корона вирус показати вишу заступљеност стратегије проксимизације него подкорпус чија је тематика рат у Украјини;
- да ће енглески и српски корпус указати на међујезичке контрасте у погледу типа експонената евиденцијалности;
- да ће српски корпус указивати на виши ниво присутности маркера деонтичке модалности (субјективне и интерсубјективне) од енглеског корпуса;
- да ће се прагматичка функција експонената посматраних дискурзивних стратегија огледати у ублажавању илокуционе силе исказа у већем броју случајева у енглеском него у српском корпусу.

У складу са наведеним циљевима и хипотезама, очекује се да ће резултати истраживања показати да разлика у врсти експонената у енглеском и српском корпусу на когнитивном нивоу указује на различиту тачку гледишта која се заузима приликом симболичког позиционирања концептуализатора. Примера ради, коришћење епистемичких модалних средстава којима се експлицитно преноси опредељеност према истинитости пропозиције указиваће на проксималност деиктичком центру који се узима за референтну тачку концептуализације дискурсног простора. С друге стране, коришћење епистемичких модалних средстава којима се концептуализатор опредељује за нефактивност исказа указује на одређени (скаларни) ниво дисталности.

5. <u>План рада и методе истраживања</u>

Предложена дисертација биће структурирана у пет основних поглавља: *Увод*, *Теоријски оквир*, *Методолошки оквир*, *Резултати истраживања* и *Закључна разматрања*.

У теоријском делу даће се преглед главних поставки когнитивне лингвистике и прагматике на основу којих су се проучавале појаве проксимизације, евиденцијалности и интерсубјективности у досадашњим истраживањима. Посебна пажња биће усмерена на операције изображења, менталне просторе, појмовне метафоре, деиксу, однос појмова нужности и могућности у светлу проучавања епистемичке и деонтичке модалности, природу доказа и маркирање извора доказа.

Резултати истраживања биће подељени на приказ квалитативног и квантитативног сегмента анализе, у складу са теоријским и методолошким оквиром.

Под *проксимизацијом* се подразумева наметнуто изображење антагонистичког ентитета, односно елемената ван деиктичког центра, као претње која покушава да продре у

концептуализаторов простор, односно деиктички центар, у просторној, временској, модалној, и/ или аксиолошкој равни дискурсног простора. Идентификовање лексичких јединица као експонената проксимизације и испитивање њихове учесталости ослањаће се на следеће критеријуме:

- лексичке јединице које указују на просторну ситуираност елемената унутар деиктичког центра (УДЦ), односно елемената ван деиктичког центра (ВДЦ);
- лексичке јединице које указују на кретање елемената ВДЦ ка ентитету УДЦ;
- лексичке јединице које представљају индикатор контакта елемената УДЦ и ВДЦ;
- лексичке јединице које указују на апстрактне појмове ишчекивања потенцијалног контакта између УДЦ и ВДЦ, као и ефекат стварног контакта протагонистичког и антагонистичког ентитета;
- лексичке јединице које указују на временску оријентацију прошлост–садашњост и будућност–садашњост;
- лексичке и граматичке јединице/дискурсни маркери којима се квалификује степен опредељености субјекта/концептуализатора према истинитости пропозиције;
- лексичке јединице/дискурсни маркери којима се морално одговорним ентитетима намеће обавеза или се даје дозвола за обављање неког чина;
- лексичке јединице које представљају протагонистичку природу елемената УДЦ, односно антагонистичку природу елемената ВДЦ.

Под *евиденцијалношћу* се подразумева кодирање начина на који се дошло до извора информације (директно или индиректно) (Aikhenvald 2004), као и случајеви епистемичких модализација исказа (Nuyts 2001). Ради идентификовања евиденцијалних маркера, предложено истраживање ослониће се на следеће критеријуме:

- лексичке јединице које указују на извор информације (директан или индиректан);
- лексичке јединице које указују на извор информације и квалификују извор информације у виду степена поузданости, када је реч о евиденцијално-епистемичком интерфејсу (Trbojević Milošević 2020).

Испитивање *интерсубјективности* подвешће се под анализу проксимизације и евиденцијалности. Наиме, из перспективе когнитивне лингвистике, интерсубјективност подразумева изображење заједничког менталног простора у којем се епистемички суд концептуализатора и његова квалификација доступних доказа намећу као чињеница (Hart, 2014). Из прагматичке перспективе, интерсубјективност подразумева степен заједничке опредељености у погледу истинитости садржаја исказа, а на основу доступних доказа и заједничке процене доступних доказа (Nuyts, 2001). Идентификација маркера интерсубјективности заснивaће се на следећим критеријумима:

- лексичке јединице којима се сигнализира општа доступност чулних доказа;
- лексичке јединице које указују на заједничку квалификацију у погледу вероватноће пропозиционог садржаја исказа;
- дискурсни маркери којима се указује на концептуализаторово знање о туђим епистемичким квалификацијама садржаја исказа.

Квантитативни део анализе обухватиће испитивање учесталости експонената проксимизације, евиденцијалности и интерсубјективности у оквиру енглеског и српског корпуса ради утврђивања релевантности експонената и одређења језичке структуре као преферираног комуникативног средства карактеристичног за кризни политички дискурс

који има за циљ (де)легитимизацију акција. Испитивање учесталости јављања биће сведено на праг од минимум једног јављања на 1000 речи у оквиру сваког подкорпуса.

Квалитативна анализа обухватиће когнитивнолингвистички, прагматички и аксиолошки аспект. Когнитивнолингвистички део квалитативне анализе биће заснован на класификовању експонената проксимизације у просторни, временски, модални (епистемички и деонтички) и аксиолошки (вредносни) оквир, као и експонената евиденцијалности према типу ради приказивања когнитивних ефекта њихове употребе – перципирања спољне опасности ближе или даље од деиктичког центра, заузимања симболичке перспективе на основу динамичког односа који се константно успоставља међу елементима исказа. Прагматички део квалитативне анализе подразумеваће приказ функције коју експоненти одређене стратегије имају у дискурсу – ограде, појачивачи или ублаживачи значења. Аксиолошки део подразумеваће анализу позитивног идеолошког приказивања елемената унутар деиктичког центра, односно негативног вредносног суда о елементима ван деиктичког центра.

6. Прелиминарна литература

Кандидаткиња мср Лена Нинковић је уз образложење предлога теме докторске дисертације приложила следећи прелиминарни списак литературе која је релевантна за предложено истраживање:

Aikhenvald, A. (2004). *Evidentiality*. Oxford: Oxford University Press.

Ariel, M. (2010). *Defining Pragmatics*. Cambridge: Cambridge University Press.

Austin, J. L. (1962). *How to do things with words*. Oxford: Clarendon Press.

Bara, B. (2010). *Cognitive Pragmatics: The Mental Processes of Communication*. Cambridge: The MIT Press.

Bara, B. (2017). Cognitive Pragmatics. In: Huang, Y. (ed.), *The Oxford Handbook of Pragmatics*. Oxford: Oxford University Press, 279-299.

Biber, D. & Finegan, E. (1989). Styles of stance in English: Lexical and grammatical marking of evidentiality and affect. *Text 9* (1), 93–124.

Bednarek, M. (2006a). Epistemological Positioning and Evidentiality in English News Discourse: A Text-driven Approach. *Text & Talk*, 26 (6): 635–660.

Bednarek, M. (2006b). *Evaluation in Media Discourse: Analysis of a Newspaper Corpus*. London: Continuum.

Besnar, A. (2017). Be likely to and be expected to, epistemic modality or evidentiality? In: Marín-Arrese, J.M., Haßler, G., & Carretero, M. (eds.), *Evidentiality Revisited: Cognitive grammar, functional and discourse-pragmatic perspectives*. Amsterdam / Philadelphia: John Benjamins, 249-269.

Boye, K. (2012). *Epistemic Meaning: A Crosslinguistic and Functional-Cognitive Study*. Berlin, Boston: De Gruyter Mouton.

Brown, P. (2017). Politeness and Impoliteness. In: Huang, Y. (ed.), *The Oxford Handbook of Pragmatics*. Oxford: Oxford University Press, 383-399.

Bybee, J. L. & Fleischman, S. (eds.). (1995). *Modality in Grammar and Discourse*, Amsterdam: John Benjamins.

Cap, P. (2006). *Legitimization in Political Discourse*. Newcastle: Cambridge Scholars Publishing.

Cap, P. (2008). Towards the proximization model of the analysis of legitimization in political discourse. *Journal of Pragmatics*, 40, 17–41.

Cap, P. (2013). *Proximization: The Pragmatics of Symbolic Distance Crossing.* Amsterdam / Philadelphia: John Benjamins.
Cap, P. (2022). *The Discourse of Conflict and Crisis: Poland's Political Rhetoric in the European Perspective*. London: Bloomsbury Academic.
Carston, R. (2017). Pragmatics and Semantics. In: Huang, Y. (ed.), *The Oxford Handbook of Pragmatics*. Oxford: Oxford University Press, 453-472.
Chafe. W. (1986). Evidentiality in English conversation and academic writing. In: Wallace, C. & Nichols, J. (eds.), *Evidentiality: The Linguistic Coding of Epistemology*. Norwood, NJ: Ablex Publishing Corporation, 261-272.
Chilton, P. (2004). *Analyzing political discourse: Theory and practice*. London/ New York: Routledge.
Chilton, P. (2005). Vectors, viewpoint and viewpoint shift: toward a discourse space theory. *Annual Review of Cognitive Linguistics*, 3, 78–116.
Chilton, P. (2010). The conceptual structure of deontic meaning: A model based on geometrical principles. *Language and Cognition* 2-2, 191-220.
Chilton, P. (2013). Frames of reference and the linguistic conceptualization of time: present and future. In: Jaszczolt, K. M. & de Saussure, L. (eds.), *Time: Language, Cognition, and Reality*. Oxford: Oxford University Press, 236-58.
Chilton, P. & Schäffner, C. (2002). *Politics as text and talk: Analytic approaches to political discourse*. Amsterdam: John Benjamins.
Chung, S. & Timberlake, A. (1985). Tense, aspect and mood. In: Shopen, T. (ed.), *Language typology and syntactic description, Vol. III: Grammatical categories and the lexicon*. Cambridge: Cambridge University Press, 202-258.
Coates, J. (1983). *The semantics of the modal auxiliaries*. London: Croom Helm.
Cornillie, B. (2009). Evidentiality and Epistemic Modality. *Functions of Language*, 16: 44-62.
Croft, W. & Cruse, A. (2004). *Cognitive Linguistics*. Cambridge: Cambridge University Press.
De Haan, F. (1999). Evidentiality and epistemic modality: Setting boundaries. *Southwest journal of linguistics,* 18 (1), 83-101.
De Haan, F. (2006). Typological Approaches to Modality. In: Frawley, W. (ed.), *The Expression of Modality.* Berlin / Boston: De Gruyter Mouton, 27-70.
Evans, V. & Green, M. (2006). *Cognitive Linguistics: An Introduction*. Edinburgh: Edinburgh University Press.
Fairclough, N. (1989). *Language and Power*. London: Longman.
Fairclough, N. (1992). *Discourse and Social Change*. Oxford, UK and Cambridge, MA: Polity Press and Blackwell.
Fairclough, N. (1995). *Critical Discourse Analysis: The Critical Study of Language*. London: Longman.
Fetzer, A. & Lauerbach, G. (eds). (2007). *Political Discourse in the Media*. Amsterdam: John Benjamins.
Fetzer, A. (2017). Context. In: Huang, Y. (ed.), The Oxford Handbook of Pragmatics. Oxford: Oxford University Press, 259-278.
Fillmore, C. J. (1997 [1975]). *Lectures on Deixis*. Stanford: CSLI Publications.
Fleischman, S. (1989). Temporal distance: A basic linguistic metaphor. *Studies in Language: International Journal sponsored by the Foundation "Foundations of Language"*, 13 (1), 1–50.
Fraser, B. (2010). Pragmatic Competence: The Case of Hedging. In: Kaltenböck, G., Mihatsch, W., & Schneider, S. (eds.), *New Approaches to Hedging*. Netherlands: Brill.
Frawley, W. (1992). *Linguistic Semantics*. London: Routledge.

Frawley, W. (2008). *The expression of modality*. Berlin/ New York: Mouton De Gruyter.
Friedman, V. A. (1986). Evidentiality in the Balkans: Bulgarian, Macedonian, and Albanian. In: Chafe, W. L. & Nichols, J. (eds.), *Evidentiality: The Linguistic Coding of Epistemology*. Norwood, NJ: Ablex Publishing Corporation, 168-187.
Grundy, P. (2000). *Doing Pragmatics* (2nd ed.). London: Arnold.
Hart, C. (2007). *Cognitive Linguistics in Critical Discourse Analysis: Application and Theory*. Cambridge: Cambridge Scholars Publishing.
Hart, C. (2010). *Critical Discourse Analysis and Cognitive Science: New Perspectives on Immigration Discourse*. Basingstoke: Palgrave Macmillan.
Hart, C. (2011). Legitimizing assertions and the logico-rhetorical module: Evidence and epistemic vigilance in media discourse on immigration. *Discourse Studies 13* (6), 751-814.
Hart, C. (2013). Event-construal in press reports of violence in political protests: a cognitive linguistic approach to CDA. *Journal of Language and Politics 12* (3), 400-423.
Hart, C. (2014). *Discourse, grammar and ideology: functional and cognitive perspectives*. London: Bloomsbury.
Hart, C. (2015). Discourse. In: Dabrowska, E. & Divjak, D. (eds.), *Handbook of Cognitive Linguistics*. Berlin / Boston: De Gruyter Mouton, 322-345.
Hart, C. (2015). Viewpoint in linguistic discourse: space and evaluation in news reports of political protests. *Critical Discourse Studies 12* (3), 238-260.
Hart, C. & Fuoli, M. (2020). Objectification strategies outperform subjectification strategies in military interventionist discourses. *Journal of Pragmatics 162*, 17-28.
Hart, C. & Cap, P. (2014). *Contemporary Discourse Studies*. London/ New York: Bloomsbury Publishing.
Hidalgo-Downing, L. (2017). Evidential and epistemic stance strategies in scientific communication: A corpus study of semi-formal and expert publications. In: Marín-Arrese, J.M., Haßler, G., & Carretero, M. (eds.), *Evidentiality Revisited: Cognitive grammar, functional and discourse-pragmatic perspectives*. Amsterdam / Philadelphia: John Benjamins, 225-248.
Horton, W. (2012). Shared knowledge, mutual understanding and meaning negotiation. In: Schmid, H. J. (ed.), *Cognitive Pragmatics*. Berlin/ Boston: De Gruyter Mouton, 375-404.
Huang, Y. (2017). Neo-Gricean Pragmatics. In: Huang, Y. (ed.), *The Oxford Handbook of Pragmatics*. Oxford: Oxford University Press, 47-78.
Klikovac, D. (2008). *Jezik i moć*. Beograd: Biblioteka XX vek.
Lakoff, G. (1972). Hedges: A study in meaning criteria and the logic of fuzzy concepts. *Journal of Philosophical Logic* 2, 458-508.
Lakoff, G. (1987). *Women, Fire, and Dangerous Things. What Categories Reveal about the Mind*. Chicago: University of Chicago Press.
Langacker, R. W. (1987). *Foundations of cognitive grammar: Theoretical prerequisites*. Stanford, CA: Stanford University Press.
Langacker, R. W. (1990). *Concept, image, and symbol: The cognitive basis of grammar*. Berlin: Mouton de Gruyter.
Langacker, R. W. (2015). Construal. In: Dabrowska, E. & Divjak, D. (eds.), *Handbook of Cognitive Linguistics.* Berlin / Boston: De Gruyter Mouton, 120-142.
Langacker, R. W. (2017). Evidentiality in Cognitive Grammar. In: Marín-Arrese, J.M., Haßler, G., & Carretero, M. (eds.), *Evidentiality Revisited: Cognitive grammar, functional and discourse-pragmatic perspectives*. Amsterdam / Philadelphia: John Benjamins, 13-55.
Levinson, S. (1983). *Pragmatics*. Cambridge: Cambridge University Press.
Lyons, J. (1977) *Semantics*. Cambridge: Cambridge University Press.

Marín-Arrese, J. I. (2017). Multifunctionality of evidential expressions in discourse domains and genres: Evidence from cross-linguistic case studies. In: Brems, L., Ghesquière, L, and Van de Velde, F. (eds.), *Intersubjectivity and Intersubjectification in Grammar and Discourse: Theoretical and descriptive advances*. Amsterdam / Philadelphia: John Benjamins, 195-223.

Nuyts, J. (2001a). *Epistemic Modality, Language and Conceptualization: A Cognitive- Pragmatic Perspective*. Amsterdam: Benjamins Publishing.

Nuyts, J. (2001b). Subjectivity as an evidential dimension in epistemic modal expressions. *Journal of Pragmatics*, 33, 383-400.

Nuyts, J. (2006). Modality: Overview and Linguistic Issues. In: Frawley, W. (ed.), *The Expression of Modality.* Berlin/ Boston: De Gruyter Mouton, 1-26.

Nuyts, J. (2014). Notions of (inter)subjectivity. In: Brems, L., Ghesquière, L, and Van de Velde, F. (eds.), *Intersubjectivity and Intersubjectification in Grammar and Discourse: Theoretical and descriptive advances.* Amsterdam/ Philadelphia: John Benjamins, 53-76.

Nuyts, J. (2017). Evidentiality reconsidered. In: Marín-Arrese, J.M., Haßler, G., & Carretero, M. (eds.), *Evidentiality Revisited: Cognitive grammar, functional and discourse-pragmatic perspectives*. Amsterdam / Philadelphia: John Benjamins, 57-83.

Palmer, F. R. (1990). *Modality and the English Modals*. London/ New York: Longman.

Palmer, F. R. (2001). *Mood and Modality.* Cambridge: Cambridge University Press.

Papafragou, A. (2006). Epistemic modality and truth conditions. *Lingua,* 116, 1688-1702.

Papafragou, A., Lee, P., Choi, Y., & Han, C. (2007). Evidentiality in language and cognition. *Cognition*, 103 (2), 253–299.

Piper, P. (2001). *Jezik i prostor*. Beograd: Biblioteka XX vek.

Popović, Lj. (2012). *Kontrastivna gramatika srpskog i ukrajinskog jezika: taksis i evidencijalnost*. Beograd: Srpska akademija nauka i umetnosti.

Portner, P. (2009). *Modality*. Oxford: Oxford University Press.

Sanders, T. J. M. & Canestrelli, A. R. (2012). The processing of pragmatic information in discourse. In: Schmid, H. J. (ed.), *Cognitive Pragmatics*. Berlin/ Boston: De Gruyter Mouton, 201-232.

Sanders, J. & Krieken, van K. (2019). Traveling through narrative time: How tense and temporal deixis guide the representation of time and viewpoint in news narratives. *Cognitive Linguistics*, Vol. 30 (2), 281-304.

Schmid, H. J. (2012). Generalizing the apparently ungeneralizable: Basic ingredients of a cognitive-pragmatic approach to the construal of meaning-in-context. In: Schmid, H. J. (ed.), *Cognitive Pragmatics*. Berlin/ Boston: De Gruyter Mouton, 3-24.

Semino, E. (2006). A corpus-based study of metaphors for speech activity in British English, In: A. Stefanowitsch & S. Gries (eds.), *Corpus-based Approaches to Metaphor and Metonymy*. Berlin and New York: Mouton de Gruyter, 35–60.

Sidnell, J. & Enfield, N. J. (2017). Deixis and the Interactional Foundations of Reference. In: Huang, Y. (ed.), The Oxford Handbook of Pragmatics. Oxford: Oxford University Press, 217-239.

Singer, M. & Brooke, L. R. (2012). Inference and Reasoning in Discourse Comprehension. In: Schmid, H. J. (ed.), *Cognitive Pragmatics*. Berlin/ Boston: De Gruyter Mouton, 85-122.

Sperber, D., Clément, F., Heintz, C., Mascaro, O., Mercier, H., Origgi, G., & Wilson, D. (2010). Epistemic Vigilance. *Mind & Language*, 24 (4), 359–393.

Stepanov, S. (2017). Teorija diskursnih prostora (TDP) i proksimizacija: primer govora o migrantima. U: V. Lopičić i B. Mišić Ilić (ur.), *Jezik, književnost, prostor*, Niš: Filozofski fakultet, 713-724.

Sweetser, E. (1990). *From Etymology to Pragmatics: Metaphorical and Cultural Aspects of Semantic Structure*. Cambridge: CUP.
Talmy, L. (1988). Force dynamics in language and cognition. *Cognitive Science*, 12, 49–100.
Talmy, L. (2000). *Toward a cognitive semantics: Vol 1: Concept structuring systems.* Cambridge, MA: MIT Press.
Taylor, J. (2012). Contextual salience, domains, and active zones. In: Schmid, H. J. (ed.), *Cognitive Pragmatics*. Berlin/ Boston: De Gruyter Mouton, 151-174.
Traugott, E. (1995). Subjectification in Grammaticalization. In: Stein, D. and Wright, S. (eds.), *Subjectivity and Subjectivisation*. Cambridge: Cambridge University Press, 31-54.
Trbojević Milošević, I. (2004). *Modalnost, sud, iskaz: epistemička modalnost u engleskom i srpskom jeziku*. Beograd: Filološki fakultet.
Trbojević Milošević, I. (2018). Corpus evidence for evidentials in English and Serbian political interviews. *Belgrade English Language and Literature Studies*, 10, 131–156.
Trbojević Milošević, I. (2019). Skidding on common ground: a socio-cognitive approach to problems in intercultural communicative situations. *Journal of Pragmatics*, 151, 118-127.
Trbojević Milošević, I. (2021). Epistemic Modality, Evidentiality, and (Inter)Subjectivity: A Changing Paradigm? *Наслеђе*, 48, 25-35.
van Dijk, T. (ed.) (1985) *Handbook of Discourse Analysis*. New York: Academic Press.
van Dijk, T. (2003). The Discourse-Knowledge Interface. In: Weiss, G. & Wodak, R. (eds.), *Critical Discourse Analysis: Theory, Methodology and Disciplinarity*. London: Sage, 85-109.
van Dijk, T. (2009). Critical discourse studies: A sociocognitive approach. In: Wodak, P. & Meyer, M. (eds.), *Methods for critical discourse analysis*. London: Sage, 62–86.
Verhagen, A. (2005). *Constructions of Intersubjectivity: Discourse, Syntax, and Cognition*. Oxford: Oxford University Press.
Verhagen, A. (2007). Construal and perspectivization. In: Geeraerts, D. & Cuyckens, H. (eds.), *The Oxford Handbook of Cognitive Linguistics*. Oxford: Oxford University Press, 48–81.
Verstraete, J. C. (2005). Scalar quantity implicatures and the interpretation of modality: Problems in the deontic domain. *Journal of Pragmatics,* 37, 1401-1418.
Weatherall, A. (2011). *I don't know* as a Prepositioned Epistemic Hedge. *Research on Language and Social Interaction*, 317-337.
White, P. R. R. (2003). Beyond modality and hedging: A dialogic view of the language of intersubjective stance. *Text,* 23(2), 259-284.
Wodak, R. (ed.) (1989). *Language, Power and Ideology*. Amsterdam: John Benjamins.
Wodak, R. & Chilton, P. (eds.) (2005). *A New Agenda in (Critical) Discourse Analysis: Theory, Methodology and Interdisciplinarity*. Amsterdam: John Benjamins.
Wodak, R. (2009). *The discourse of politics in action: Politics as usual*. London: Palgrave Macmillan.

На основу увида у поднето образложење пријављене теме, Комисија сматра да је тема по својој сложености, актуелности и значају подобна за израду докторске дисертације у области науке о језику (англистика, когнитивна лингвистика, прагматика, контрастивна лингвистика, анализа дискурса), те да је наслов прикладан и да добро представља суштину предложене теме истраживања.

VII - ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА

На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да мср Лена Нинковић испуњава услове за израду докторске дисертације.

На основу наведених података о предложеном истраживању, Комисија констатује да је пријављена тема по својој сложености, актуелности и значају подобна за израду докторске дисертације у области науке о језику (англистика, когнитивна лингвистика, прагматика, контрастивна лингвистика, анализа дискурса).

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да проф. др Ивана Трбојевић Милошевић испуњава услове за ментора предложене докторске дисертације.

На основу свега изложеног, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да прихвати позитиван Извештај Комисије за оцену научне заснованости теме докторске дисертације коју је мср Лена Нинковић пријавила под насловом „Проксимизација, евиденцијалност и интерсубјективност као стратегије позиционирања у савременом енглеском и српском политичком дискурсу“, те да за ментора именује др Ивану Трбојевић Милошевић, ванредног професора Филолошког факултета Универзитета у Београду.

Београд, 31. јануар 2023.

Потписи чланова Комисије:

1. _____
др Катарина Расулић, ванредни професор
(ужа научна област: Англистика)
Филолошки факултет, Универзитет у Београду

2. _____
др Тијана Весић Павловић, ванредни професор
(ужа научна област: Енглески језик)
Машински факултет, Универзитет у Београду

3. _____
др Јован Чудомироваић, доцент
(ужа научна област: Српски језик)
Филолошки факултет, Универзитет у Београду